

Eerste lezing uit het boek Genesis

(Gen. 22:1-2.9a.10-13.15-18)

God stelde Abraham op de proef. 'Abraham!' zei Hij.

'Ja, ik luister,' antwoordde Abraham.

'Haal je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga naar het gebied waarin de Moria ligt.

Daar moet je hem offeren op een berg die Ik je wijzen zal.'

Toen ze waren aangekomen

bij de plaats waarover God had gesproken,

bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout erop,

bond zijn zoon Isaak vast

en legde hem op het altaar, op het hout.

Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten.

Maar de engel van de HEER riep vanuit de hemel:

'Abraham, Abraham!' 'Ja, ik luister,' antwoordde hij.

'Raak de jongen niet aan, doe hem niets!

Want nu weet Ik dat je ontzag voor God hebt:

je hebt Mij je zoon, je enige, niet willen onthouden.'

Toen Abraham om zich heen keek, zag hij achter zich een ram, die met zijn hoorns verstrikt was geraakt in de struiken.

Hij pakte het dier en offerde dat in de plaats van zijn zoon.

Toen sprak de engel van de HEER

opnieuw vanuit de hemel tot Abraham.

Hij zei: 'Ik zweer bij mijzelf – spreekt de HEER:

Omdat je dit hebt gedaan, omdat je Mij je zoon, je enige,

niet hebt onthouden, zal Ik je rijkelijk zegenen

en je zo veel nakomelingen geven

als er sterren aan de hemel zijn

en zand op het strand langs de zee,

en je nakomelingen

zullen de steden van hun vijanden in bezit krijgen.

En dankzij jouw nakomelingen

zullen alle volken op aarde zich gezegend noemen.

Want jij hebt naar Mij geluisterd.'

- Woord van de Heer – Wij danken God

Antwoordpsalm (Ps. 116)

Ik mag wandelen in het land van de levenden
onder het oog van de HEER.

Ik bleef vertrouwen, ook al zei ik: 'Ik ben diep ongelukkig.'
Kostbaar in de ogen van de HEER
is het leven van zijn getrouwen.
Ach HEER, ik ben uw dienaar, uw dienaar ben ik,
de zoon van uw dienares: U hebt mijn boeien verbroken.

Ik mag wandelen in het land van de levenden
onder het oog van de HEER.

U wil ik een dankoffer brengen.
Ik zal de naam aanroepen van de HEER
en mijn geloften aan de HEER inlossen
in het bijzijn van heel zijn volk,
in de voorhoven van het huis van de HEER,
binnen uw muren, Jeruzalem.

Ik mag wandelen in het land van de levenden
onder het oog van de HEER.

Tussenzang

Tweede lezing uit de brief aan de Romeinen (Rom. 8:31b-34)

Broeders en zusters, als God voor ons is,
wie kan dan tegen ons zijn?
Zal Hij, die zijn eigen Zoon niet heeft gespaard,
maar Hem omwille van ons allen heeft prijsgegeven,
ons dan met Hem ook niet alles schenken?
Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen?
God zelf spreekt hen vrij. Wie zal hen veroordelen?
Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt,
zit aan de rechterhand van God en pleit voor ons.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Evangelie volgens Marcus (Marc. 9:2-10)

Jezus nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren.

Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante, zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen.

Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met Jezus.

Petrus nam het woord en zei tegen Jezus:

'Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten maken, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.'

Hij wist niet goed wat hij moest zeggen, want ze waren door schrik overweldigd.

Toen kwam er een wolk, die hen overdekte, en uit de wolk klonk een stem:

'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!'

Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, behalve Jezus, die nog bij hen stond.

Toen ze de berg afdaalden,

zei Hij tegen hen dat ze aan niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien

voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan.

Ze namen zijn woorden ter harte,

maar vroegen zich onder elkaar wel af

wat Hij bedoelde met deze opstanding uit de dood.